

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۹/۰۲

محمد عارف رسولي

د چاپیریال او طبیعي منابعو مدیریت په افغانستان کې

سرریزه

خو دلته په دې لیکنه کې یوازې هغو ستونزو ته گوته نیسو چې د طبیعي منابعو له تخریب او نه مدیریت سره تړاو لري او د بشاري هوا ککړتیا، د خطرناکو طبیعي فاضله موادو چې زموږ په روغتیايي سیستم او چاپیریال کې شتون لري، د نفوسو د زیاتوالي، صنعت او نورو له کبله د سطحې او تر ځمکې لاندې اوبو د ککړوالي او نورو چاپیریالي ستونزو په هکله بحث نه کوو.

همدارنگه، په نن زمانه کې ثابت شوي ده چې د چاپیریال ساتنه او مدیریت یې د روغتیا او فقر سره په یوه ټولنه کې ټینګې اړیکې لري، خو موږ یې کم تر بحث لاندې نیسو ځکه هغه بېله څېړنه غواړي او زیات مسلکي بحث دی. زموږ په هېواد کې اړوندنه ننگونې څه دي.

په افغانستان موږ په یو شمېر سیاسي ناخوالو کې لټار یو او د هېواد بنسټیزې ستونزې لکه زموږ په ملک کې د فقر له اصلي لاملونو څخه دي لکه له خپلو اوبو، طبیعي منابعو، چاپیریال ساتنه، د ځمکې تودوخه، له طبیعي پېښو او ناورینو سره مقابله او د هغو د خطرونو کمول، چې ټوله نړۍ یې وارخطا کړې ده له موږ هېرې دي. د آمو سیند ۲۵ سلنه زموږ له خاورې سرچینه اخلي، خو موږ ۳٪ هم ورته گټه نه اخلو. همدارنگه، د هلمند، کابل او نور سیندونه دي. زموږ زیات پراخه سیمې اوبه نه لري او هغه چې اوبه لري ځمکې یې کمې دي. زموږ زیاتې دشتې او غونډۍ له نباتي فرش څخه لوڅې دي او د خاورو کیفیت یې خراب شوی دی، عضوی مواد یې له لاسه ورکړي دي. په افغانستان او ورته هېوادونو کې چاپیریالي ستونزې زیات ډولونه لري. د چاپیریال د ستونزو له ډلې د ځنګلونو، بوټو او د ځمکې نباتي فرش چټک له منځه تلل او د هغو سیمو د خاورو لوڅېدل، په بې رویه او غیر فني شکل او د کانټور د خط په مقابل کې په میلان لرونکو ځمکو کې للمي کرل، د څر ځایونو غیر فني کارونه، په غونډیو او دښتو کې تر بارانه وروسته چې ځمکه لمده وي د سون لپاره له بیخه بوټي را ایستل او نور.

د نباتي فرش له لاسه ورکولو وروسته زموږ د پورته ځمکو د خاورو زیاته برخه د باد او باران د اوبو له کبله د (Sheet Erosion) سطحې فرسایش، (Rill Erosion) وړو ویالو فرسایش او (Gully Erosion) د خوږیو جوړیدو له فرسایش سره مخ ده، نو ځکه د باران څاڅکي په کوم ځای کې چې رالوېږي په ځمکه کې زیات نه جذبېږي او د سیلاو په توګه له سیمې وزي، چې هم د ځمکې د سر او تر ځمکې لاندې اوبو د کمښت لامل کېږي او هم د خاورې گل گل چې ګټور عضوي مواد له کاربن، نایتروجن، پاسفورس، پوتاشیم او نور لري له ځان سره وړي او په صحراوو بدلېږي. په لوڅه ځمکه چې د خاورې عضوي مواد یې له منځه تللي وي، جوړښت یې خراب وي، نباتي فرش یې له منځه تللی وي، نو د باران اوبه نه شي جذبولی او ګورو چې سیلاونه زیاتېږي، زموږ کرنیزې ځمکې، د خلکو کروندې، ویالې، کانالونه، کورونه او کلي وړانوي او د غریبو خلکو او ملي اقتصاد ته زیات زیانونه اړوي، او بڼه مثال یې د افغانستان په زیاتو ولایتونو کې وروستي سیلاوونه دي.

له بلې خوا د اقلیم د بدلون له کبله زموږ په غرونو کې د اوبو په زیرمو چې واورې او یخچالونه دي د هوا د گرمۍ فشار زیاتېږي، وچکالي هر څو کاله وروسته راځي او دا د پورته ناسم مدیریت تر څنګ زموږ په اوبو، د څر په ځایونو، په کرنه، مالدارۍ، د څښاک په اوبو، چاپیریال، طبیعي منابعو او هر څه لا نوره بده اغیزه کوي. اوبه که څه هم په طبیعي کې ثابتې دي، خو موجودیت یې په ځای او وخت کې بدلېږي، زموږ د اړتیاوو په درد نه خوري او له لاسه مو وزي.

له همدې کبله زموږ د سیندونو، چلاوونو، چینو او کارپزونه اوبه مو ورځ تر بلې وچېږي. دې اوس یو بل غم جوړ کړی، شتمن خلک ژور څاګاني کني او د خوارو وس نه ورته کېږي او دا که مدیریت نه شي خدای مه کړه بدې پایلې به ولري.

په شته چاپیریال او طبیعي زیرمو لکه اوبو او نورو د نفوسو، صنعت او اقتصادي فعالیتونو زیاتوالي زموږ په بشارونو کې د هوا او اوبو ککړوالي، د مختلفو فعالیتونو، بې غوږیو او ناسم مدیریت له کبله د هوا، اوبو او ځمکې ککړوالي

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په څیر و لولئ

او نور رامنځته شوي دي. دا هر يو و ځانگړو کسانو او ټول ملي اقتصاد ته زيات تاوانونه لري، ځکه اغيزې يې د اوبو په مقدار او کيفيت، په کرنيز توليد، مالدارۍ او د خلکو په معيشت باندې خورا بدې دي. له دې کبله چې يو شمېر د چاپېريال ستونزې له يو شمېر اقتصادي فعاليتونو لکه صنعت، معدنکاري، کرنه او نورو څخه راولاړېږي، نو د دوي لاملونه او اغيزې دواړه د افغانستان له اقتصاد سره تړاو لري.

د تخار ولايت دوه تصويره

په نړۍ کې څه روان دي؟

ورته ستونزې د نړۍ په ټولو هېوادونو کې رامنځته شوي او له هغه وخته چې په ۱۹۹۲ کال کې د ملگرو ملتونو کانفرانس په ريوديچيرو کې راولل شو، نو زياتو ملکونو دې ستونزو ته زياته پاملرنه وکړه، نوې پاليسۍ، ستراتيژۍ، تشکيلات او کافي بوديجې يې ورته وټاکل، او له نړيوالو موسسو يې راز راز فني او مالي مرستې تر لاسه کړې. اوس د نړۍ په زياتو ملکونو کې په دې هکله زيات مسلکي او فني څېړنې شوي، پراختيايي پروگرامونه او پروژې پلي شوي دي، بنې پايلې يې تر لاسه کړې دي، چې ځينې نمونې يې دا دي:

۱. د پايداره ملي انکشاف ارزونه او د مديريت پلان جوړول او پلي کول (National Sustainable Development Plan) چې په چاپېريال او طبيعي سرچينو راڅرخي،
۲. په علمي توگه ټولو هېوادونو ارزونه کړي ده چې طبيعي زيرمې يې د هېواد د ناخالصو ملي عايدو څو سلنه جوړوي تر څو دهغوی د اقتصاد او ماليې وزارتونه يې په اهميت پوه شي او ورته مالي سرچينې وټاکي، د ورته هېوادونو طبيعي زيرمې د دهغوی د ناخالصو ملي عايدو له ۴۵٪ تر ۵۰٪ جوړوي.
۳. اوس د نړۍ زياتو ملکونو د چاپېريال د تخريب اقتصادي تاوانونو ارزونه کړي او په علمي توگه پوهېږي چې د چاپېريال او طبيعي زيرمو تخريب څومره اقتصادي ضربه ورکوي تر څو په دې هکله پانگونه له نورو سکتورونه سره پرتله کړي،
۴. د طبيعي منابعو د تخريب تاوان او د مديريت لگښت نن د اکثريت ملکونو په (National Accounting System) په ملي محاسباتي سيستم کې داخل شوي،
۵. د نړۍ زياتو پانگوالو اوس اوس د چاپېريال ساتنې گټې ملي اقتصاد او هم خپل کار وبار ته درک کړي، او ورته اهميت ورکوي.
۶. د نړۍ د زياتو ملکونو ملي سکتوري انکشافې پروگرامونو اوس د چاپېريال او طبيعي زيرمو د تخريب لاملونه او د غوره مديريت فکتورونه يې بڼه درک او په خپلو سکتوري پاليسيو، پلانونو، پروگرامونو او پروژو کې وردننه کړي دي.
۷. ټولو هېوادونو اوس د خپلو انکشافې پاليسيو، پلانونو، پروگرامونو او پروژو د چاپېريال او ټولنيزو تشويشونو ارزونې علم ته زياته پاملرنه کړې ده او په خورا دقيقه توگه د پروژو راز راز اړخونه څېړي چې تر ټولو غوره انتخاب وکړي، اړينه تکنالوژي وکاروي او د شته ممکنه اغيزې او خطرونه لېږي کړي او پاته تاثيرات کم کړي،
۸. همدارنگه، د اقليم د بدلون ارزونې يې د پروژو د انکشاف برخه گرزولي دي، په هره پروژه کې ارزول کېږي چې کوم اړخونه گلخانه اي غازونه توليدوي او څنگه يې مه ونيسي او يا يې کم کړي.

د پاڼو شمېره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

۹. په ټولو ملکونو کې د کرنې، هایډرولوژي او د اوبو د منابعو، د انرژۍ په تولید او مصرف، روغتیا، ښاري پراختیا او هره برخه کې ارزونې کوي چې د اقلیم د بدلون په وړاندې څنگه د خپلو نهادونو او ادارو د پلان کولو وړتیا زیاته کړي، د خپلو زیربنایي سیستمونو مقاومت (Resilience) زیات کړي او ځان له بدلونو سره عیار (Adapt) کړي،

۱۰. په زیاتو ملکونو کې نن سبا د سیندیزو درو (حوضو)، واټرشید او لنډسکېپ په کچه د هر اړخیزه گڼ سکټوري پراختیایي پروگرامونو په گډ مدیریت، چیرې چې کلیوالي خلک او شوراگانې یې، اکاډیمیکي ادارې لکه پوهنتونونه، نادولتي موسسې او نور په گډه له دولتي ادارو سره کار کوي، زیاتې گټورې تجربې او بریاوې یې ترلاسه کړي دي.

۱۱. د واټرشید مدیریت څو سکټوري پروگرام دی، یوازې په چک ډمونو او ساختماني کارونو مور د خاورې او د خاورې د رطوبت ساتنه نه شو کولی، نو ځکه نن سبا په دې ډول پروگرامونو کې د ساختماني کارونو ترڅنګ باید د سیمې ایکالوژیکي بیا رغونې لکه د نباتي فرش بیا احیا، د خاورې جوړښت، عضوي مواد او نورو ته باید پاملرنه وشي.

۱۲. د نړۍ په اکثریت پوهنتونو کې په چاپیریال ساتنه او د طبیعي منابعو، د اقلیم د بدلون، د اوبو د زیرمو د کیفیت او کمیت د ساتنې په هکله زیات څېړنیز پروگرامونه رامنځته شوي دي، دوی له وزارتونو او د هغوی له پروژو سره په گډه څېړنیز کارونه کوي، د مثال په توګه د یوې سیمې د بیا احیا لپاره کوم نباتات وکړي، د باران د اوبو په هارویست کولو کې څه ډول ساختمانونه لکه تیراسونه، تراس بندونه او کوم ډول بایوفزیکي مدیریتي کارونه وکړي،

۱۳. د مثال په توګه پوهنتونونه د سترو پروژو گڼو موخو لرونکو بندونو چې د سیلاوونو د کنټرول، د ځمکو د خړوبولو، د لویو ښارونو لپاره د ځیناک د اوبو برابرولو، د انرژۍ د تولید او نورو موخو لپاره جوړېږي، په اقتصادي، چاپیریالي، ټولنیزو او نورو ارزونو او څېړنو بوخت دي تر څو خطرناکه ورک، یا تر ټولو کمې کچې ته ورسوي او که څه پاته کېږي جبران یې وکړي، چې دا یو اوږد بحث دی.

۱۴. د چاپیریال ساتنې، طبیعي منابعو مدیریت، د پېښو لکه سیلاوونو، وچکالیو، او نورو په هر اړخیزه توګه (Holistic) شکل ارزونه، پلان کول او پلي کول د نن ورځې نړیوال منل شوی حقیقت دی او ټولې اړونده ادارې باید په گډه سره کار وکړي.

۱۵. د پورته کارونو او هر اړخیزه گڼ سکټوري پروگرامونو په مرسته د نړۍ زیاتو ملکونو د چاپیریال او طبیعي منابعو د تخریب وضع بدله کړي، په ملیونو هکتاره ځمکې یې بیا رغولي، د خپلو زیاتو ځمکو نباتي فرش او غرونو ځنګلونه یې بیا رغولي، د خاورو تخریب یې درلولی، سیندونه، چیني او چلاوونه یې بیا راټوکېدلي، د خپلو ښارونو هوا، اوبه او خاوره پاک کړي او د ښه ژوند لپاره یې تیار کړي دي. همدارنګه د خلکو په مشارکت او مدیریت یې د هغوی معیشت او روغتیا ته زیاته گټه رسولې ده.

په افغانستان کې حالت:

افغانستان هم د چاپیریال ساتنې ملي اداره رامنځته او په ۲۰۰۷ کال یې د چاپیریال ساتنې قانون پاس کړ چې وروسته یې نور مقررات هر ورته جوړ کړل. همدارنګه، یې د کرنې اوبو لگولو او مالدارۍ په وزارت کې د طبیعي منابعو مهم ستر ریاست رامنځته کړ او دواړه ادارې تر خپله وسه د پورته ستونزو په حل کې کار کوي.

خو ستونزه داده چې افغانستان دا دوه لسیزې په بېرنيو کارونو اخته و او که کوم پراختیایي پروگرام جوړېده نو پورته ستونزو او حل لارو ته یې کمه پاملرنه شوې ده، نړیوالو ادارو هم په دې کې زیات څه نه دي کړي دا ځکه چې د چاپیریال ساتنه او د طبیعي سرچینو مدیریت یو اوږدمهاله لړلید، پروگرام او ملي سیاسي ارادې ته اړتیا لري چې زموږ شرایط ورته جوړ نه وو. افغانستان تر اوسه په دې ساحه کې د اړینې وړتیا، مالي او فني امکاناتو د نه لرلو له کبله کوم د پام وړ پروگرام نه لري.

مور په افغانستان یو غلط فکر کوو چې مور زیاتې اوبه لرو. خو دې ته مو فکر نه دی چې زموږ اوبه د وخت او ځای له کبله زیاتې ستونزې لري. زموږ د اورښت او واورې موسم هغه وخت دی چې کروندې مو ورته اړتیا نه لري، په اوږې کې سیلاونه ویراني کوي او مور ورته گټه نه شو اخیستلی ځکه بندونه نه لرو او کېدې شي تر زیاته وخته به ممکنه نه وي. همدارنګه، زموږ د هېواد هغه سیمې چې زیاتې ځمکې لري اوبه نه لري، او هلته چې زیاتې اوبه دي، ځمکې یې کمې دي، زموږ سیندیزې جوزې له بهرنیو هېوادونو سره شریکې دي او د حقوقي پلوه مور شاید ونه شو کولی چې د یوه ځای اوبه بل ځای ته نقل کړو.

نو مور ته لکه د نورو ټولو هېوادونو په څېر اړتیا ده چې د اوبو به ذخیره کولو او هم په مناسبه توګه یې د کارونې لارې چارې زده کړو.

په افغانستان کې اوس څه کول په کار دی؟

- اوس زموږ هېواد اړتیا لري چې چاپیریال ساتنې او طبیعي زیرمو د مدیریت؛ د اقلیم د تودوخې؛ د مقاوم (Resilient) زراعت، د اوبه خور سیستم، د اوبو او انرژۍ د اغیزمن مصرف لپاره تدابیر نیول؛ د طبیعي پېښو د بالقوه خطرونو ارزونه او ورته پلان جوړول او نورو اړوندو ساحو کې په دې هکله زموږ د ملک زعامت یوه پخه سیاسي اراده رامنځته کړی، یوه هر اړخیزه څو سکتوري او ګڼ شمېر اړوندو خواوو په مشارکت یوه ملي ستراتیژي جوړه او په اړین جدیت او رېسټینولۍ یې پلي کړي.
- اړتیا ده د ملک په ټولو شته پالیسیو، قوانینو، مقرراتو، کاري وړتیاوو، د دولتي ادارو، نادولتي موسسو، پوهنتونونو او مدني ټولنو په رول له سره غور وشي، تر څو د کار یوه غوره لاره رامنځته او پلي شي. البته په دې هکله په ځینو ادارو کې یو څه کار پیل شوی دی او باید تکمیل شي او نور هم لاس ورکړي.
- دا هڅې د بریا لپاره د سیمې او لنډسکېپ په کچه کار ته اړتیا لري چې ورته (Integrated Landscape Management) وایي. یو نړیوال کارپوه وایي په یوه سیمه کې تاسو هغه وخت انکشاف راوستلی شئ، د اوبو، خاورې، ځنګلونو، نباتي فرش، د خلکو د معیشت، د کرنې او نورو هغه انکشاف هغه وخت رامنځته کولی شئ چې ټول سکتورونه یو ځای او په ګډه کار وکړي. موږ که په سیلوګانو کې په بېلو بېلو سکتورونو کې کار کوو نه بريالی کېږو.
- اوبه چې په نن زمانه کې د ژوند او معیشت، روغتیا او چاپیریال ساتنې تر ټولو کمیابه ماده او سرچینه ده باید موږ په خپلو قوانینو، مقرراتو، زده کړو، فرهنگ او هر څه کې د عامه او اقتصادي شتمنۍ په توګه وګورو. د دې معنی داده چې د اوبو بې ځایه مصرف باید د هر چا لپاره د هېواد له حالت سره سم د قانون او مقرراتو په یوه چوکاټ کې اقتصادي بیه ولري، تر څو په اغیزمنه توګه مصرف شي. که موږ دا کار زړ ونه کړو، خپلو قوانینو او مقرراتو ته اړین بدلون ورته کړو، ډېر زر به موږ په لویو بڼارونو لکه کابل کې له سترو ستونزو سره مخ شو.

پای